

Sygn. akt I NSW 1721/20

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk (przewodniczący)

SSN Antoni Bojańczyk (sprawozdawca)

SSN Aleksander Stępkowski

w sprawie z protestu wyborczego P.M.

przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

przy udziale Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej i Prokuratora Generalnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 28 lipca 2020 r.,

postanawia:

pozostawić protest wyborczy bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

W dniu 15 lipca 2020 r. P.M. wystąpił z protestem wyborczym przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej zarzucając naruszenie przepisu art. 21 § 2 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (t.j. Dz.U. z 2020, poz. 805), motywując to tym, że „programy i inne usługi jednostek publicznej radiofonii i telewizji w ramach jej misji publicznej nie ukazywały rzetelnie ‘całej różnorodności wydarzeń’, w szczególności kampanii wyborczej kandydata R.T., co miało istotny wpływ na wynik wyborów”.

Odpis pisma został doręczony Państwowej Komisji Wyborczej i Prokuratorowi Generalnemu.

Prokurator Generalny przedstawił stanowisko, w którym wnioskował o pozostawienie protestu bez dalszego biegu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Protest wyborczy P.M. należało pozostawić bez dalszego biegu.

Protest przeciwko ważności wyborów prezydenckich ma podstawy konstytucyjne. Zgodnie z art. 129 ust. 2 Konstytucji RP, wyborcy przysługuje prawo zgłoszenia do Sądu Najwyższego protestu przeciwko ważności wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej na zasadach określonych w ustawie. Zasady te określono w art. 82 i art. 83 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (Dz.U. z 2019 r., poz. 684, dalej: k.wyb.) oraz – w odniesieniu do wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej – w przepisach szczególnych art. 321-323 k.wyb.

Zgodnie z art. 82 § 1 k.wyb., przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby może być wniesiony protest z powodu: 1) dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub 2) naruszenia przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

Wymagania formalne protestu przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej określono w art. 321 k.wyb. Zgodnie z art. 321 § 3 k.wyb. wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty. Mogą to być jednak wyłącznie zarzuty nawiązujące do podstaw protestu wyborczego określonych w sposób taksatywny w przepisie art. 82 § 1 § 1-2 k. wyb.

W sposób oczywisty zarzucone przez Autora protestu naruszenie prawa nie mieści się w granicach przedmiotowych podstawy normatywnej protestu wyborczego określonych w przepisie art. 82 § 1 pkt 1 i 2 k.wyb. Zgodnie z treścią tego przepisu podstawą protestu może być jedynie naruszenie przepisów dotyczących Kodeksu wyborczego lub popełnienie jednego z przestępstw stypizowanych w Rozdziale XXXI Kodeksu karnego. Wyartykułowane przez Autora

protestu rzekome naruszenie przepisów ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji nie może zatem stanowić podstawy dla formułowania dopuszczalnego zarzutu protestu wyborczego i to nawet mimo tego, że w subiektywnym przekonaniu Autora protestu „nie ulega wątpliwości”, że naruszony art. 21 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji można uznać za przepis „dotyczący głosowania” w rozumieniu art. 82 § 1 pkt 2 k.wyb., czyli za przepis Kodeksu wyborczego.

Protest jako nie spełniający więc wymogów formalnych wynikających z art. 321 § 3 w zw. z art. 82 § 1 pkt 2 k.wyb. należało zatem pozostawić bez dalszego biegu (art. 322 § 1 zd. pierwsze k.wyb).